

2010-04-30

Här kära Ameliavänner, kommer fortsättningen!

Jo, Clint Eastwood har skänkt Amelias säng! Det är en väldigt stilig och stor säng. Men med tanke på att barnen, stora som små, vill krypa ner till henne är det rätt storlek. Den tidigare sängen gick ju ofta sönder p.g.a. överbelastning. Clinton fick höra om Sakumzi när han var i Kapstaden för att spela in filmen "In victus" som nyligen haft premiär här. Under en månads tid kom hans hustru med dotter ut till Sakhumzi fem dagar i veckan för att leka med barnen. Hon ordnade också med en matta på det annars praktiska klinkergolvet i småbarnens rum för det var vinter och för kallt på golvet för de små.

I det här sammanhanget vill jag också nämna att tennisstjärnan Steffi Graf tillbringade en hel månad på Sakhumzi för några år sedan. Amelia har pratat om henne men eftersom varken hon eller någon annan på Sakhumzi har förstått att världskändisar har besökt henne förstod jag aldrig vem det var.

När vi frågade om vem som skänkt sängen fick vi bara veta att det var någon som gjort pang-pang filmer. Inte förrän vi kom ut till Sakhumzi och såg en affisch med Clinton hållandes två Oscarsstatyetter föll tioöringen ned.

Som ni vet går alla bidrag till vårt konto vidare till Amelias konto och inga pengar har gått till något annat. Inför resan gjorde vi ett undantag och tog ut 20.000 Rand plus 10.000kr för att ta med oss.

Ni kan tro att det kändes underbart att vara på plats och snabbt kunna hjälpa Amelia när behov uppstod.

Vilket det gjorde nästan omedelbart eftersom påsklovet börjat och alla barn var hemma. Av erfarenhet vet Amelia att då går det åt mer pengar till mat men också till det "lilla extra" som även dessa barn gläder sig åt när det är lov. Några av barnen har fosterfamiljer som de kan få vara hos under en helg men Amelia brukar då se till att den familjen får mat så att alla där kan äta sig mätta.

Eftersom elpriset ökat med 52 % under det senaste året är elavbrott ett ständigt problem och så var det även nu.

Amelia köper elektricitet i form av vouchers och kan inte se när den håller på att ta slut. Plötsligt stannar tvättmaskinerna och man måste åka iväg och köpa mer, om pengarna finns vill säga. Vi har beslutat att via Shirley Palmer se om vi kan ta bort den oron för Amelia genom att skicka pengar till Shirley för elkostnaden som då kan ha vouchers på lut när kris uppstår. Amelia kan då bara ringa och få en ny pin kod. Vi hoppas på fler Ameliavänner så vi ändå kan skicka samma summa som tidigare till Amelia.

Förutom mat och el kunde vi betala för läkarbesök då Amelia insjuknade med feber efter barnkalaset och var sängliggande i nästan en vecka. Men genom att vi var där kunde hon slippa den dagliga oron över att få pengarna att räcka. Ursula pysslade om Amelia och tog över ansvaret men även hon behövde uppsöka läkare då hon fått ett otäckt insektsbett under ena ögat.

Ursula 41 år är Amelias högra hand, kronprinsessa och ett av hennes första "barn". Hon var vår chaufför tillsammans med Garcia (uttal Geisha) 25 år också hon kronprinsessa.

Amelia insisterade på att ta hand om oss. *Så som ni tar hand om oss.* Hon var orolig att något skulle hända oss men det innebar långa resvägar för Ursula och Garcia att först hämta och sedan köra oss hem. Sakhumzi ligger ju 4 mil utanför Kapstaden och just nu är det mycket vägarbete inför fotbolls VM. Vi betalade naturligtvis för oss men ändå.

Ytterligare två ungdomar är snart färdiga att ta körkort. Anathi också hon en kronprinsessa samt hennes pojkvän Lunga (som tillsammans med Luyanda lär sig hur man blir en bra äkta man och far). Avgiften för körkort är 3000 Rand och vi hoppas att vårt bidrag kan göra att åtminstone en av dem får köra upp snart.

Två av killarna Jackson och Adile studerar vidare och före slutet av maj måste deras skolavgifter på 6500 Rand betalas annars får de inte fortsätta. Adile läser till mekaniker och planen är att han sedan skall ansvara för bilarna.

Tyvärr räckte våra pengar inte till att betala detta men visst är det viktigt att de som vill och kan får möjlighet att läsa vidare. Flickorna däremot vill helst ta hand om barnen och skötseln av Sakhumzi.

Inköp av en laptop som vi planerat visade sig vara helt fel. På Sakhumzi finns ingen möjlighet att låsa in någonting överhuvudtaget så den skulle snart bli allas ägodel. Lösningen visade sig vara genomgång och rensning av den befintliga datorn, inköp/nerladdning av antivirusprogram eftersom det största problemet är virusangrepp samt en bättre uppkoppling. En 20-årig kille Matthew, som vuxit upp med en mamma som länge stöttat Sakhumzi, har åtagit sig att ordna detta. Thorsten, vi hoppas att du är nöjd med hur vi använt dina pengar.

Tomten som Amelia nu har papper på visar sig vara 4480 m² sandig mark med några torra buskar och planen är att där bygga ett Amelias' Village bestående av små enheter där 6-8 barn bor tillsammans med en vuxen person med ett gemensamt hus med kök och matsal, en förskola och sjukstuga samt lekplats. En ickestatlig organisation SASDI har tagit på sig att projektera och skaffa nödvändiga resurser för bygget med början 2011. Vi sammanträffade med den man som leder detta arbetet, Stuart Hendry, och blev mycket imponerade av planerna för det nya Sakhumzi. SASDI står bara för bygget som kommer att gå på 5,5 miljoner Rand men sedan behöver vi och andra komma in för att utrusta husen. Man vill skapa en mönsterby som andra kan inspireras av.

Drömmen om att odla egna grönsaker kan snart bli uppfylld då vi har kontakt med en odlingsorganisation Abalimi (betyder odlare på Xhosa) som hjälper invånare i kåkstäderna att komma igång med ekologisk odling av grönsaker. I första hand för eget behov men om det blir mycket kan försäljning bli aktuell. Jag bifogar Simons rapport om detta.

Efter att ha besökt odlingar förstår vi att Amelia haft rätt när hon sagt att det går att odla i praktiskt taget enbart sand. Man lägger nämligen kompost över sanden och planterar i den. Men innan man kan börja måste ett staket uppföras och vi väntar nu på ett kostnadsförslag.

Som ni förstår har det hänt mycket och resan var över förväntan. Vi har träffat många intressanta personer som också är engagerade i Sakhumzi. Vårt största bidrag var nog att vi sammanförde personer som inte visste om varandra.

Man känner att det finns en vilja och entusiasm att bygga upp denna unga nation. Det var särskilt roligt att få träffa delar av styrelsen. Här vill jag nämna: Ed Suter fotograf och ordförande i den nya styrelsen som vi haft kontakt med under flera år.

Shirley Palmer som arbetar för klädföretaget Foschini och har tät kontakt med Amelia och som visat sig ovärderlig nu efter resan.

Shirleys man fick vi inte träffat men det var han som arbetade med Clint Eastwood.

Allan Mange från Zambia som sköter bokföringen, så gott det nu går. När det nya Sakhumzi öppnar kommer redovisningen att bli bättre.

Vi fick ett gott skratt när vi förstod att han inte hette Ellen. I Sydafrika uttalas A ofta som E.

Imtiaaz Hashim, som arbetar för en stor revisionsfirma där alla anställda stöder Sakhumzi, vill vi gärna få in i den styrelsen.

Sist men inte minst vill vi tacka Göran Håkansson för att han med sin stora erfarenhet och smittande entusiasm engagerat sig i Amelias vänner. Göran, din insats både i Sydafrika och här hemma var/är ovärderlig.

I skrivandets stund får jag nyheten om att vi fått en donation på 75 000 kr !! Vi är överlyckliga och tacksamma över detta vårt hittills största bidrag. Det kunde inte komma mer lägligt. Styrelsen kommer att träffas den 5/5 för att diskutera ur vi bäst kan använda denna gåva.

Många varma hälsningar från styrelsen/Barbro

Amelias vänner plusgiro 4146312-6 bankgiro 356-1529
glöm inte att ta en titt på - www.ameliasvanner.blogspot.com

